

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722203281
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8722203281.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Ľ. A., J.. XX.XX.XXXX, G. K., zastúpeného JUDr. Katarínou Barlovou, advokátkou, so sídlom Námestie Slobody 397/2, Banská Bystrica, proti žalovanému: AZOR F, s. r. o., Poprad, so sídlom Scherffelova 38, IČO: 50 460 650, v konaní o zaplatenie sumy 49.000 eur a sumy určenej na základe znaleckého dokazovania s prísl., o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia alternatívne o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 13Csp/45/2022-200 zo dňa 12.12.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci sa žalobca domáha vydania neodkladného opatrenia alternatívne vydania zabezpečovacieho opatrenia. Podľa názoru súdu prvej inštancie pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia alternatívny petít v návrhu, vzhľadom na ustanovenie § 324 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) neprichádza do úvahy, pretože súd môže nariadiť iba jedno z týchto opatrení, pričom nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má prednostné postavenie vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a neodkladné opatrenie súd môže nariadiť iba vtedy, ak prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia nemožno dosiahnuť sledovaný účel. Mal za to, že z obsahu návrhu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia by nebol dosiahnutý účel sledovaný žalobcom, t.j. zabezpečenie jeho pohľadávky voči žalovanému. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia nemôže byť skutočnosť, že žalovaný nemá vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, a teda, že nevie sformulovať petít návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V danom prípade žalobca nepreukázal dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska subsidiarity neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia, ktorá vyplýva z § 324 ods. 4 CSP. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nezodpovedá zákonným požiadavkám, keďže žalobca je subjektom, ktorý je povinný vymedziť rozsah zabezpečovacieho opatrenia a zároveň preukázať, či navrhované zabezpečovacie opatrenie zodpovedá zásade proporcionality, pretože aj zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť iba v takom rozsahu, ktorý je nevyhnutný na zabezpečenie pohľadávky žalobcu. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že alternatívny návrh, ktorý podal žalobca nie je dôvodný a preto s návrh zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), e) a h) CSP. Namietal, že pojem „alternatívne“ v návrhu nepoužil v zmysle

právnoteoretického pojmu "alternatívny petit". Svojím návrhom nežiadal, aby súd vydal neodkladné opatrenie a zabezpečovacie opatrenie súčasne (t.j. paralelne). Formuloval petit alternatívne v zmysle náhradne, zástupne tak, že ak by sa súd nestotožnil s jedným z návrhov žalobcu, navrhol žalobca pre tento prípad iný náhradný, zástupný petit. Pri formulácii návrhu vychádzal z toho, že vzhľadom na jeho neznalosť o veciach, právach a majetkových hodnotách žalovaného spôsobilých k zriadeniu sudcovského záložného práva, teda zabezpečovacieho opatrenia, uviedol ako primárny svoj návrh na zriadenie neodkladného opatrenia. Len pre prípad, že by súd pristúpil k dokazovaniu podľa návrhu žalobcu, a to zisteniu majetkových pomerov žalovaného, formuloval žalobca svoj návrh aj ako návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal na to, že objektívne nemá právne inštrumenty a zákonné možnosti na to, aby si preveril vlastnícke právo žalovaného ku konkrétnym veciam, právam a majetkovým hodnotám žalovaného, ktoré by boli spôsobilé k zriadeniu sudcovského záložného práva. Z dôvodu právnej istoty zisťoval, či v Centrálnom notárskom registri záložných práv nevystupuje žalovaný ako záložca alebo záložný dlžník, čím by mohol žalobca zistiť aspoň čiastočne majetkové pomery žalovaného, a to identifikáciou zálohu. Žalovaný vystupuje ako záložca v dvoch záznamoch Centrálného notárskeho registra záložných práv (NCRzp 10947/2020 a NCRzp 30100/2020), pričom predmetom záložného práva sú pohľadávky a iné práva záložcu, t.j. žalovaného. V texte úradného záznamu NCRzp je identifikovaný účet žalovaného, avšak žalobca nemá vedomosť, či k tomuto účtu má žalovaný aj naďalej oprávnenie a napokon, či sú na ňom sústredené prostriedky najmenej v rozsahu pohľadávky a jej príslušenstva identifikovaných v návrhu. V texte úradného záznamu NCRzp 30100/2020 sú identifikované nehnuteľnosti, avšak tieto sú vo vlastníctve spoločnosti I., a.s., IČO:XX XXX XXX. Najvyššia hodnota istiny záložného veriteľa v súčte podľa oboch úradných záznamov je približne 2.240 eur, čiže akékoľvek návrhy žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k právam a pohľadávkam žalovaného sú neúčelné. To však zároveň neznamená, že žalovaný nemôže mať iné veci, majetkové práva a hodnoty, vo vzťahu ku ktorým by mohla byť žalobcovi poskytnutá dočasná ochrana. Namietal, že aplikáciou výkladu, ku ktorému pristúpil súd prvej inštancie, že žalobca vo všeobecnosti musí uviesť konkrétnu vec, majetkové právo alebo hodnotu žalovaného (pri splnení ostatných podmienok) za účelom poskytnutia dočasnej právnej ochrany vyplývajúcej zo zabezpečovacieho opatrenia, je prakticky inštitút zabezpečovacieho opatrenia a zároveň aj neodkladného opatrenia (vzhľadom na jeho subsidiárne použitie voči zabezpečovaciemu opatreniu) neaplikovateľný a teda účastníkom právnych vzťahov de facto nedostupný; žalobcovia objektívne nie vždy majú informáciu o majetkových pomeroch žalovaných. Postupom súdu prvej inštancie resp. uznesením mu bola odmietnutá spravodlivosť. Žalobca nedokáže bez ďalšieho preveriť majetkové pomery žalovaného, avšak navrhol súdu prvej inštancie v návrhu, že petit návrhu podľa zistení súdu žalobca bez zbytočného odkladu upraví. Žalobca sa teda v čase podania návrhu nemohol ani iným spôsobom zaoberať zásadou proporcionality v prípade zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko žalobca nepoznal a ani dodnes nepozná konkrétne veci, majetkové práva a hodnoty žalovaného. Aj v tomto smere má žalobca za to, že mu bola odopretá spravodlivosť a uznesenie je arbitrárne a formalistické. Zdôraznil, že navrhol riešenie nedostatku vo vedomosti žalobcu ohľadne majetkových pomerov žalovaného v naznačenom zmysle a nedostatku v objektívnej schopnosti žalobcu preveriť majetkové pomery žalovaného za účelom splnenia predpokladov k vydaniu zabezpečovacieho opatrenia prípadne neodkladného opatrenia, a to návrhom na preverenie majetkových pomerov žalovaného zo strany súdu. Žalobca sa domnieva v rozpore s argumentáciou súdu prvej inštancie, že súdy majú oprávnenie samozrejme podľa vlastného uváženia vykonať navrhnuté dokazovanie. Poukázal pritom na ustanovenie § 329 ods. 1 CSP. Vykonaním dôkazov podľa návrhu žalobcu by jednoznačne bolo zistené, či je vo veci so zachovaním zásady proporcionality účelné nariadiť zabezpečovacie opatrenie v prípade zistenia majetku žalovaného alebo pri aplikácii zásady subsidiarity neodkladného opatrenia nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle návrhu v prípade, ak by sa majetok žalovaného dohľadať nepodarilo. Na záver uviedol, že je si vedomý nemožnosti zmeny návrhu v zmysle CSP, avšak žalobca urobil zmenu v texte návrhu v článku VIII. s ohľadom na to, že Okresný súd Poprad návrh vyčlenil na samostatné konanie, t.j. o Návrhu nerozhodoval v rámci konania 12C/75/2022. Čiže žalobca doplnil len väzbu na toto súdne konanie vedené Okresným súdom Poprad pod spisovou značkou 12C/75/2022 a uviedol aj časť k trovám konania.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil nasledovne:

„Súd nariaďuje nasledovné neodkladné opatrenie:

I. Súd ukladá žalovanému povinnosť, aby do troch dní odo dňa vykonateľnosti tohto uznesenia zložil do súdnej úschovy Okresného súdu Poprad sumu 52.185,09 EUR.

Zo zloženej zábezpeky sa uspokojí právoplatne priznaný nárok žalobcu spolu s príslušenstvom v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod spisovou značkou 12C/75/2022.

Súd vráti zloženú zábezpeku žalovanému, ak

a) bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu zo dňa 22.11.2022 právoplatne zamietnutý,

b) bolo konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu zo dňa 22.11.2022

právoplatne zastavené,

c) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo,

d) konanie vo veci samej bolo zastavené.“

Žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa voči žalovanému v rozsahu 100 %.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.“

Pre prípad, že by sa odvolací súd v nestotožnil s vyššie uvedeným návrhom žalobcu navrhuje, aby vydal nasledovné uznesenie:

„I. Uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 12.12.2022, číslo konania 13Csp/45/2022-200 sa mení nasledovne

Súd nariaďuje nasledovné zabezpečovacie opatrenie:

Súd zriaďuje v prospech žalobcu záložné právo k veci vo vlastníctve žalovaného zistenej súdom za účelom zabezpečenia nároku žalobcu pre prípad neúspechu žalobcu v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod spisovou značkou 21C/7/2022 proti žalovanému pozostávajúceho z:

- istiny vo výške 49.000,- EUR,

- úrokov vo výške 947,42 EUR,

- náhrady trov právneho zastúpenia vyčíslených v sume 2.237,67 EUR.“

Žalobca má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa voči žalovanému v rozsahu 100 %.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.“

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, a to vrátane napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a odvolania žalobcu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami významnými vo vzťahu k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia alternatívne zabezpečovacieho opatrenia a vec správne skutkovo i právne vyhodnotil na základe stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

7. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

10. Podľa § 343 ods. 1 až 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o

zabezpečovacím opatrením. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

11. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v povinnosti žalovaného zložiť do súdnej úschovy sumu 52.185,09 eura alternatívne nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, na základe ktorého zriadi v prospech žalobcu záložné právo k veci vo vlastníctve žalovaného zistenej súdom za účelom zabezpečenia nároku žalobcu pre prípad jeho neúspechu v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 21C/7/2022 proti žalovanému pozostávajúceho z istiny vo výške 49.000 eur, úrokov vo výške 947,42 eura a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 2.237,67 eura.

12. Konanie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného opatrenia a preto sa neuplatňuje v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti neodkladného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia alebo zamietnutím návrhu na jeho nariadenie súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich spravdepodobnosti vyvodí záver o tom, či je osvedčená obava, že bude ohrozená exekúcia.

13. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie.

14. V prejednávanej veci bolo na žalobcovi, aby osvedčil, či boli naplnené predpoklady nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Nariadiť neodkladné opatrenie pre obavu, že exekúcia bude ohrozená, možno v zásade iba ak existuje rozhodnutie, ktoré by bolo podkladom pre samotnú exekúciu. Existujúci samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom medzi skutočnosťami osvedčujúcimi, že by exekúcia mohla byť v tomto prípade ohrozená, je predovšetkým také konanie protistrany, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jej majetku, ktorý by bolo možné exekúciou postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje majetkové pomery protistrany. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivu, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

15. Žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP, nariadenie ktorého prichádza do úvahy vo všeobecnosti vtedy, ak predmetom (budúceho) sporu je hnutelná vec alebo zaplatenie peňažnej sumy. Úschova na základe neodkladného opatrenia má vždy dočasný a zabezpečovací charakter, pričom sa realizuje na súde prvej inštancie, ktorý o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol. Nevyhnutným predpokladom poskytnutia efektívnej súdnej ochrany je to, že osoba, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, má spornú vec u seba. Túto skutočnosť musí navrhovateľ osvedčiť popri splnení ostatných zákonných podmienok (držbu peňažných prostriedkov nie je potrebné osvedčovať).

16. Nariadenie neodkladného opatrenia je podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má teda vždy prednosť a pokiaľ súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne. To platí aj v prípade, že ostatné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené. Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Primárne musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje. Následne tento účel komparatívne vyhodnotí vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Pre úplnosť je vhodné uviesť, že zabezpečovacím opatrením zriaďuje súd záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP bude nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené. Pôjde o procesné situácie, keď navrhovateľ nebude uplatňovať svoje právo na peňažné plnenie od dlžníka (napr. pri určovacej žalobe, žalobe na nepeňažné plnenie a pod.), alebo

sa nebude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Pri návrhoch podaných pred začatím konania alebo po jeho skončení je rozhodujúca povaha a obsah nároku vo veci samej, ktorému má byť alebo ktorému bola poskytnutá procesná ochrana. (SEDLAČKO, František. § 324 [Všeobecné ustanovenia]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1229, marg. č. 7).

17. Žalobca v záujme vlastného procesného úspechu musí sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Inak súd jeho návrh, ktorým sa bude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky zamietne s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP.

18. V danom prípade je z obsahu návrhu zrejmé, že žalobca považuje za potrebné zabezpečiť svoju peňažnú pohľadávku v celkovej výške 52.185,09 eura pozostávajúcu z kúpnej ceny pozemkov v sume 49.000 eur, úrokov vo výške 947,42 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 2.237,67 eura voči žalovanému pre prípad neúspechu v konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 21C/7/2022, v ktorom sa domáha určenia vlastníckeho práva a určenia neplatnosti zmluvných podmienok kúpnej zmluvy alternatívne určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy a určenia neplatnosti zmluvných podmienok. Podľa žalobcu by v prípade jeho neúspechu v uvedenom súdnom konaní došlo k prepisu vlastníckeho práva k pozemkom (ktoré nadobudol od žalovaného kúpou zmluvou uzavretou 23.11.2017) na žalovaného a žalobca by bol voči žalovanému veriteľom pohľadávky, ktorá spočíva jednak v zaplatenej kúpnej cene 49.000 eur, ktorú žalovaný doposiaľ nevyplatil a potom v nákladoch, ktoré mu vznikli v súvislosti so zhodnotením pozemkov. Vo veci samej žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 49.000 eur s príslušenstvom, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného v dôsledku jeho odstúpenia od kúpnej zmluvy.

19. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie sa zaoberal prioritou zabezpečovacieho opatrenia pred neodkladným opatrením a dospel k záveru, že daný cieľ sledovaný návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia by bolo možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle § 343 ods. 1 CSP a preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovelo a tento zamietol v celom rozsahu. Je zrejmé, že vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci nie je vylúčené, keďže sa jedná o žalobu na peňažné plnenie (vydanie bezdôvodného obohatenia 49.000 eur s prísl.) a žalobca má obavu z ohrozenia exekúcie vzhľadom na dlhodobu nedobromyseľnosť, resp. špekulatívne a účelové konanie žalovaného. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca dostatočne neosvedčil, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúcejmu z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožné.

20. Vzhľadom na skrátený a zjednodušený procesný postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je súd povinný z vlastnej iniciatívy skúmať splnenie iných ako všeobecných podmienok na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením, ktorým je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná (ako je tomu v prejednávanej veci) alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa.

21. Žalobca v odvolaní namietal arbitrárne a formalistické rozhodnutie súdu prvej inštancie (ktorým mu bola odopretá spravodlivosť). Súd podľa jeho názoru neprihliadol na skutočnosť, že objektívne nemá právne inštrumenty a zákonné možnosti, aby preveril vlastnícke právo žalovaného ku konkrétnym veciam, právam a majetkovým hodnotám žalovaného, ktoré by boli spôsobilé k zriadeniu sudcovského záložného práva a nepreveril majetkové pomery žalovaného v tomto smere na jeho návrh. Odvolací súd tieto odvolacie námietky nepovažoval za dôvodné.

22. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom,

prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

23. Odvolací súd konštatuje, že bez predloženia relevantných dôkazných prostriedkov žalobcom nie je súd spôsobilý vyhodnotiť konkrétne otázky súvisiace s prípadným vlastníctvom vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt dlžníka, na ktorých by bolo možné zriadiť záložné právo z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie. Je to práve žalobca, ktorý musí uvedené skutočnosti osvedčiť. Na druhej strane žalobca musí v záujme vlastného procesného úspechu sám osvedčiť, že individuálne podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Inak súd jeho návrh, ktorým sa bude domáhať nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky, zamietne s poukazom na prednostnú alternatívu zriadenia záložného práva podľa § 343 CSP. Nie je pri tom povinný sám ex offo komplexne skúmať majetkové pomery dlžníka, za účelom posúdenia možnosti efektívneho zriadenia záložného práva na konkrétnych veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách.

24. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nerozhoduje na základe dokazovania, ako je tomu v konaní vo veci samej, keďže v tomto štádiu konania nie je na vykonanie rozsiahleho dokazovania časový priestor (§ 328 ods. 2 v spojení s § 344 CSP). V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčovania, t.j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčené skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú však strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP).

25. Na základe vyššie uvedených záverov nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Postup súdu prvej inštancie v súvislosti s namietaným ne/skúmaním majetkových pomerov žalovaného pre účely vydania zabezpečovacieho opatrenia bol v súlade s ustanoveniami CSP.

26. Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností danej veci dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia resp. zabezpečovacieho opatrenia.

27. Z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).